

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Ipatii Denis în numele inculpatului Casapciuc Veaceslav prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău /sediul Central/ din 24 mai 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Casapciuc Veaceslav XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 13.04.2016 – 24.05.2017 (prima instanță);
2. 11.07.2017 – 07.12.2017 (instanța de apel);
3. 06.02.2018 – 18.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Central/ din 24 mai 2017, a fost încetat procesul penal pornit în privința lui Casapciuc Veaceslav în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în temeiul art. 332 alin. (2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta constituie o contravenție prevăzută de art. 78¹ Cod contravențional.

S-a încetat procesul contravențional în privința lui Casapciuc Veaceslav în baza art. 78¹ Cod contravențional, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. b), 30 Cod contravențional – pe motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Casapciuc Veaceslav la data de 19 decembrie 2015, în jurul orei 17:00, aflându-se în mun. Chișinău, bd. Decebal, în preajma CC „Jumbo”, în urma unui conflict, urmărind scopul cauzării vătămării integrității corporale a membrului familiei, intenționat a aplicat violența fizică asupra membrului familiei sale, soției XXXXX, manifestată prin lovituri peste față, tragere de păr, aruncarea ochelarilor pentru vedere,

cauzându-i conform raportului de expertiză medico – legală nr. 3133/D excoriații la nivelul falangei distale deget patru mâna stângă, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect dur contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare neînsemnată, iar potrivit raportului de expertiză psihiatrico – legală ambulatorie nr. 169 a-2016, după aceste acțiuni i-a dezvoltat tulburare de stare post traumatică, manifestată prin insomnie, cefalee periodică, tensionare lăuntrică, îngrijorare pentru viitor.

Astfel, prima instanță a concluzionat că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe motivul că semnul calificativ „provocarea suferințelor psihice” nu mai este prevăzut de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, totodată, învinuirea formulată în rechizitoriu nu are la bază gradul vătămării corporale necesare pentru calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Guțu Aurelia, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie dispusă încasarea cheltuielilor judiciare în sumă totală 1 244 lei de la inculpat în beneficiul statului invocând că în cadrul urmăririi penale a fost efectuată expertiza medico – legală și expertiza psihiatrico – legală ambulatorie, iar instanța nu s-a expus asupra faptului cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

3.2 Inculpatul, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri de achitare în infracțiunea incriminată, invocând motivele că cauza penală a fost pornită fără un temei legal, urmărirea penală a fost efectuată cu mari abateri de la legislație, atât în rechizitoriu cât și în celelalte acte întocmite de către organul de urmărire penală și procuror este introdusă informație denaturată și punerea ilegală sub învinuire a inculpatului.

Prima instanță a constatat vinovăția inculpatului doar în baza unor circumstanțe total irelevante, și care nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare, singurele probe reținute sunt doar declarațiile contradictorii ale părții vătămate care sunt date cu scopul de a ameliora situația sa pe o altă cauză penală.

3.3 Partea vătămată XXXXX, prin care a solicitat stabilirea vinovăției și sancționarea inculpatului în comiterea faptei de violență în familie deoarece motivele indicate de către prima instanță la încetarea procesului penal și contravențional sunt ilegale, deoarece fapta inculpatului se regăsește integral în cadrul normei prevăzute de art. 201¹ Cod penal atât în redacția în care a fost pornită urmărirea penală, cât și în redacția actuală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate și menținută sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1 244 lei este una eronată, nu are suport juridic legal.

La fel, instanța de apel a indicat că sunt irelevante și nefondate motivele inculpatului în apelul său, reiterând că declarațiile inculpatului cu privire la nevinovăția sa nu pot fi luate în considerație ca date ce ar conduce la achitarea inculpatului, fiindcă contravin probelor cercetate în condițiile legii și expuse în sentință și în decizie, care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a indicat la apelul părții vătămate că, concluziile primei instanțe cu privire la încetarea procesului penal pe motiv că fapta constituie o contravenție sunt întemeiate și bazate pe norma legală.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, invocând:

- art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare;

- inculpatul urmează să suporte numai acele cheltuieli care sunt în culpă procesuală;

- instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală.

5.2 Avocatul Ipatii Denis în numele inculpatului Casapciuc Veaceslav, neindicând nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat art. 6 CEDO, prin care solicită casarea sentinței și a deciziei, invocând:

- cauza penală a fost pornită fără un temei legal;

- urmărirea penală a fost efectuată cu mari abateri de la legislație, atât în rechizitoriu cât și în celelalte acte întocmite de către organul de urmărire penală și procuror este introdusă informație denaturată și punerea ilegală sub învinuire a inculpatului;

- prima instanță și instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului doar în baza unor presupuneri și circumstanțe total irelevante și care nu pot sta la baza unei sentințe de condamnare;

- partea vătămată a menționat că în urma altercațiilor, aceasta a avut scurta ruptă – dar la materialele cauzei nu există nici un act de constatare și de probare a

acestui fapt, însă instanța totuși a reținut acest argument al acuzării ce în viziunea lor confirmă vinovăția inculpatului;

- un argument reținut de instanță care confirmă vinovăția inculpatului, de fapt confirmă faptul că nu inculpatul ci partea vătămată a inițiat conflictul – „deși ne intenționând să coboare la stația respectivă aceasta totuși s-a oprit pentru a se apropia de inculpat pentru al întreba de ce o urmărește” – astfel constatăm că inculpatul nu a fost inițiatorul și mai mult nu a avut intenții criminale îndreptate față de fosta sa soție;

- instanța nu a luat în considerație faptul că expertul a menționat în expertiza medico – legală nr. 3133/D că cu certitudine nu se poate stabili cauza apariției excoriației la un deget;

- sunt probe care confirmă că inculpatul a fost parte vătămată:

- este raportul medico – legal nr. 6262 din 21 decembrie 2015 – prin care s-a stabilit că inculpatului i-au fost aduse vătămări corporale ușoare de către partea vătămată;

- raportul de expertiză a copilului, prin care s-a constatat că copilului de către mama sa i s-a adus un prejudiciu de ordin psihologic;

- în cererea de apel, inculpatul a indicat toate erorile și neconcordanțele prezente, care instanța de apel le-a respins pe toate printr-o frază: „motivele apelului sunt nefondate, iar toate aceste circumstanțe au fost elucidate în sentința contestată”, lucru total ilegal, prin care i s-au lezat drepturile inculpatului prevăzute de art. 6 CEDO.

6. La recursul ordinar declarat de procuror, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Ipatii Denis în numele inculpatului, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat respingerea recursului procurorului motivând prin faptul că atât prima instanță cât și instanța de apel au motivat corect soluția de a respinge solicitarea procurorului de a încasa de la inculpat cheltuielile judiciare.

7. Judecând recursurile ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea recursului în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

7.1 Cu referire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, rapoartele de expertiză nr. 3133/D (f.d. 30 v. I) și nr. 169a-2016/D (f.d. 37-39) au fost efectuate în baza ordonanțelor ofițerului urmărire penală al Secției Urmărire Penală a IP Botanica mun. Chișinău, locotenent de poliție Russu Igor (f.d. 27, 36 v. I) și nu la solicitarea inculpatului, aceste acțiuni procesuale țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie 2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, „cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.”, conform art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 1 244 lei, este compusă din costul pentru efectuarea acțiunilor procesuale și anume efectuarea expertizelor pe caz, cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

7.2 Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Ipatii Denis în numele inculpatului Casapciuc Veaceslav:

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, avocatul inculpatului pledează asupra achitării inculpatului pe motiv că nu sunt probe, temei ce se raportează la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, unde este stipulat că „nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul care cade sub incidența art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că atât prima instanță în sentință cât și instanța de apel în decizia sa corect și-au motivat soluția în privința vinovăției inculpatului.

Cât ține de motivul indicat în recurs precum că cauza penală a fost pornită fără un temei legal, instanța de recurs a conchis că este declarativ, or, cauza penală a fost pornită în baza plângerii consemnată prin procesul – verbal din 24 decembrie 2015(f.d. 12 v. I), la fel, instanța de apel apreciază ca declarative temeiurile indicate precum că urmărirea penală a fost efectuată cu mari abateri de la legislație și că în rechizitoriu cât și în alte acte întocmite de OUP și procuror este introdusă informație denaturată, pe motiv că recurentul nu a indicat care au fost abaterile de la legislație și anume care informație din rechizitoriu și alte acte este denaturată.

Instanța de recurs mai indică că, temeiul recurentului că prima instanță și instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului doar în baza unor presupuneri și circumstanțe total irelevante, este unul declarativ ce nu corespunde realității, or, atât prima instanță cât și instanța de apel au constatat vinovăția inculpatului prin probe pertinente și concludente ce coroborează între ele și cu declarațiile părții vătămate și anume: procesul verbal privind actele de constatare din 19.12.2015 în care s-au constatat declarațiile părții vătămate(f.d. 15 v.I), raportul de constatare medico – legală nr. 6282 din 22.12.2015(f.d. 17 v.I) și raportul de expertiză medico – legală nr. 3133/D din 31.12.2015(f.d. 30 v.I), mai mult, partea vătămată avea ordonanță de protecție fapt ce confirmă că au mai avut loc acțiuni violente din partea inculpatului.

Mai mult, Colegiul penal menționează că argumentul – temeiul din recurs precum că nu inculpatul ci partea vătămată a inițiat conflictul prin faptul că a coborât din transportul public, este o interpretare eronată a recurentului, or, faptul că partea vătămată a coborât la stația unde se afla și inculpatul nu poate fi interpretat ca o inițiere a conflictului.

Instanța de recurs a constatat că motivul din recurs a avocatului precum că instanța nu a luat în considerare faptul că expertul a menționat că cu certitudine nu se poate stabili cauza apariției excoriației la nivelul falangei distale deget patru mâna stângă, este declarativ, apărarea interpretând eronat concluziile raportului, or, conform raportului de expertiză nr. 3133/D din 31.12.2015(f.d. 30 v.I), excoriația la nivelul falangei distale deget patru mâna stângă a fost cauzată în rezultatul

acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, **posibil în timpul și circumstanțele indicate.**

Referitor la temeiul invocat de avocat că în cererea de apel, inculpatul a indicat toate erorile și neconcordanțele prezente, la ce instanța de apel le-a respins pe toate printr-o frază: „motivele apelului sunt nefondate, iar toate aceste circumstanțe au fost elucidate în sentința contestată”, lucru total ilegal, prin care i s-au lezat drepturile inculpatului prevăzute de art. 6 CEDO, Colegiul penal indică că este un temei declarativ or, conform jurisprudenței și practicii CtEDO, atât instanța de apel poate prelua/însuși motivarea primei instanțe, cât și instanța de recurs poate prelua/însuși motivarea instanței de apel, hotărârile CtEDO Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995 și Albert vs România din 16.02.2010.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, mai mult, nu s-au stabilit erorile indicate de avocat și sub aspectul încălcării art. 6 CEDO.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina și de către avocatul Ipatii Denis în numele inculpatului Casapciuc Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Casapciuc Veaceslav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 mai 2018.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin